

Τα Νέα του Αη-Στράτη

Χ Θ Ε Σ - Σ Η Μ Ε Ρ Α - Α Υ Ρ Ι Ο

Έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Αγιοστρατιτών "Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ"
Α. Σοφίας 18 - Ν. Σμύρνη - Τηλ./Fax: 210-9316644 • Τεύχος 1 - Ιούνιος 2008 • Διανέμεται δωρεάν

Γειά σου πατρίδα!!

Να ευχαριστήσουμε καταρχάς όσους μας έδειξαν εμπιστοσύνη και μας έδωσαν με τη ψήφο τους την ευκαιρία να δουλέψουμε για έναν πολύ ωραίο σκοπό: για το νησί μας και τους ανθρώπους του.

Είμαστε λοιπόν μια καλή παρέα εμείς το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου και ξεκινάμε εκτός των άλλων με κέφι την εφημερίδα που τώρα κρατάτε το πρώτο της φύλλο στα χέρια σας.

Πιστεύουμε πως είναι μια ευχάριστη έκπληξη και θα προσπαθήσουμε να γίνεται κάθε φορά και καλύτερη. Προς το παρόν, προγραμματίσαμε να κυκλοφορεί δύο φορές το χρόνο. Μία φορά κάθε Ιούνιο για να σας ανακοινώνουμε και τις καλοκαιρινές δραστηριότητες, όπως το πανηγύρι, τις συγκοινωνίες με το νησί, τις εκδηλώσεις που προγραμματίζει η κοινότητα κλπ. Η δεύτερη έκδοση θα γίνεται κάθε Δεκέμβρη για να σας πληροφορούμε για τις συνελεύσεις ή εκλογές, για την κοπή της πίτας, για τον ετήσιο χορό κλπ.

Η εφημερίδα θα στέλνεται ταχυδρομικά σ' όλους τους Αγιοστρατίτες και τους φίλους του νησιού, αρκεί να μας στείλετε τις διευθύνσεις τις δικές σας και των συγγενών σας στην Αθήνα, σ' όλη την Ελλάδα, στην Αφρική, Αυστραλία, Αμερική ή και όπου αλλού βρίσκονται.

Η εφημερίδα θα φιλοξενεί απόψεις, ειδήσεις, σχόλια, άρθρα για την ιστορία του νησιού, για τα προβλήματα και τις προοπτικές, για νόμους ή προγράμματα που μας αφορούν, συνεντεύξεις από παράγοντες αλλά και από απλούς ανθρώπους που έζησαν ενδιαφέρουσες εμπειρίες της ζωής του νησιού.

Ο Αη-Στράτης για μας είναι αξία. Είναι ο μικρός τόπος που γεννηθήκαμε. Είναι μακριά από το κέντρο, στη μέση του Αιγαίου, αλλά για μας, είναι το δικό μας κέντρο. Είναι ένα μικρό νησί που με τους 200 μόνιμους κατοίκους του αγωνίζεται να ζήσει και να αναπτυχθεί. Μαζί του όμως είναι οι εκατοντάδες μετανάστες του και πάρα πολλοί φίλοι νέοι και παλιότεροι που ήρθαν μια φορά και ξανάρχονται λέγοντας τα καλύτερα λόγια.

Ο Αη-Στράτης είναι μοναδικός και αυθεντικός. Είναι γνωστός σ' όλη την Ελλάδα από την ταραγμένη ιστορία του ως τόπος εξορίας πολιτικών κρατουμένων αλλά και για τον ήσυχο τουρισμό του, τις πανέμορφες παραλίες του, για τα ψάρια και τους αστακούς του, το καλό κρέας, το τυρί καλαθάκι όπως ήταν γνωστό παλιότερα, και τα "κουκιά του αη-στρατή".

Ο Αη-Στράτης όμως έχει και προβλήματα που θα προσπαθήσουμε να βοηθήσουμε και μεις για τη λύση τους. (Έλλειψη ασφαλούς λιμανιού, τακτικές συγκοινωνίες κτλ) αλλά και ωραίες προοπτικές. Ο Σύλλογός μας προσπαθεί να διατηρήσει και να αναπτύξει τις σχέσεις των Αγιοστρατιτών και να γίνει ένας ζωντανός συνδετικός κρίκος.

Καλό καλοκαίρι σε όλους μας και με το καλό να βρεθούμε και πάλι όλοι μαζί στον Αη-Στράτη!
Γιώργος Σιγάλας

ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΦΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΠΡΩΙ!

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας με την οικογένειά του τίμησε με την παρουσία του το φετινό χορό.

Έχει καθιερωθεί πλέον μια φορά το χρόνο να μαζευόμαστε στην Αθήνα για να φάμε, να πιούμε και να γλεντήσουμε, όπως εμείς οι νησιώτες ξέρουμε καλά. Ο ετήσιος αυτός χορός πραγματοποιείται με μεγάλη επιτυχία για 12η συνεχή χρονιά.

Φέτος επιλέχθηκε μια ευρύχωρη αίθουσα στο κέντρο της Αθήνας που κλείστηκε αποκλειστικά για το σύλλογό μας. Υπήρχε και πολυμελής ορχήστρα που περιλάμβανε και το απαραίτητο βιολί για το σωστό ήχο στα νησιώτικα τραγούδια και τους συρτούς χορούς. Το φαγητό ήταν καλό. Οι Αγιοστρατίτες που ήρθαν ξεπέρασαν κατά πολύ τον προβλεπόμενο αριθμό.

συνέχεια στην 3η σελίδα

Οι πρώτες συζητήσεις για δημιουργία Συλλόγου των απανταχού Αγιοστρατιτών ξεκίνησαν δειλά-δειλά το 1976.

Εμπνευστές και πρωτεργάτες υπήρξαν (κυρίως) τα αδέρφια

Βύρων & Καίτη Μανικάκη, οι αείμνηστοι Χρυσάνθη Παρασκευά, Αντώνης Καρπαθάκης, Βασίλης Γερογιαννάκης, Νικόλας Κατακογιάννης καθώς και οι Σπύρος Γκέκας, Θεόδωρος Τσαρνάς και ο υποφαινόμενος. Φυσικά τους παραπάνω πλαισίωσαν και άλλοι πατριώτες, των οποίων η συμβολή στη δημιουργία του Συλλόγου υπήρξε σημαντική. Τελικά ο

Σύλλογος απέκτησε καταστατικό και ως εκ τούτου υπόσταση, το 1977. Το πρώτο Δ.Σ. απαρτιζόταν από τους παρακάτω: *Αντώνης Καρπαθάκης, Πρόεδρος Χρυσάνθη Παρασκευά, Αντιπρόεδρος Άρης Γ. Κουνενίδης, Γενικός Γραμματέας Βύρων Μανικάκης, Ταμίας Καίτη Μανικάκη - Ησαΐα, Νώντας Ησαΐας, Θεόδωρος Τσαρνάς, Βασίλης Γερογιαννάκης, Σπύρος Γκέκας & Νικόλας Κατακογιάννης Μέλη* Κινητήριος τροχός αυτού του Δ.Σ. υπήρξε πάντως, κατά γενική ομολογία, η αντιπρόεδρος του, Χρυσάνθη Παρασκευά, η οποία παρά το γεγονός ότι δεν διέθετε ιδιαίτερη μόρφωση, αλώνιζε στην κυριολεξία τα Υπουργεία και τα πολιτικά γραφεία των βουλευτών του Νομού για τα συμφέροντα τόσο του Συλλόγου, όσο και των Αγιοστρατιτών γενικώτερα. Σημαντική επίσης υπήρξε, εκείνη την εποχή, και η προσφορά του ζεύγους Νώντα και Καίτης Ησαΐα-Μανικάκη.

Ο Σύλλογος είχε, την πρώτη τετραετία, ιδιαίτερα αξιόλογη παρουσία. Οι ετήσιες χοροεπεριδές του είχαν μεγάλη επιτυχία και συγκέντρωναν 300-400 άτομα κάθε φορά. Η αξιόλογη αυτή πορεία δεν έμελε να συνεχιστεί. Το αμέσως επόμενο Δ.Σ., σε μία εποχή ιδιαίτερα αυξημένων πολιτικών αντιπαραθέσεων οι οποίες επηρέαζαν καθοριστικά και τη λειτουργία των συλλογικών οργάνων, δεν κατάφερε να διατηρήσει την πρόβλεψη και οφειλόμενη ψυχραιμία, με αποτέλεσμα να τερματίσει - εν μέσω οξυτάτων αντιπαραθέσεων - τη λειτουργία του, με συνέπεια ο Σύλλογος να παραμείνει ανενεργός για περισσότερο από 12 χρόνια.

Το έτος 1996, ένας αγνός και αληθινός λάτρης του Αη-Στράτη, ο αείμνηστος *Χρήστος Καργόπουλος* Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου, με προσωπική του πρωτοβουλία πραγματοποίησε στο σπίτι του πολυπρόσωπη συγκέντρωση συμπατριωτών με θέμα την επαναδραστηριοποίηση του Συλλόγου. Στη συγκέντρωση αυτή είχα κληθεί κι' εγώ. Κι εδώ θέλω να ανοίξω μια παρένθεση για να καταγράψω ένα χαρακτηριστικό γεγονός. Από πολλά χρόνια πριν είχε δημιουργηθεί μεταξύ εμού και του μακαρίτη του Καργόπουλου μια ψυχρότητα εξαιτίας κάποιας κτηματικής διαφοράς.

Έκτοτε δεν είχαμε καμιά επαφή και είχα μείνει με την εντύπωση πως δε με συμπαθεί και ιδιαίτερα (για να μη πω καθόλου).

Όταν λοιπόν μου τηλεφώνησε τότε ο Οδυσσεάς Γαλανάκης για να με καλέσει, εξ ονόματος του θείου του, στην προαναφερθείσα συγκέντρωση έπεσα από τα σύννεφα. Είσαι βέβαιος Οδυσσέα

πως ο Καργόπουλος σου είπε να καλέσεις και μένα, τον ρώτησα. Μα φυσικά κ. Άρη μου απάντησε και μάλιστα μου είπε να σας τονίσω πως θεωρεί απαραίτητη την παρουσία σας!! Αυτά για την ανωτερότητα και... την οξυδέρκεια αυτού του πραγματικού ευπατρίδη.

Η συνέχεια είναι πλέον λίγο-πολύ γνωστή. Ανέλαβα Πρόεδρος της προσωρινής διοικούσας επιτροπής του Συλλόγου. Με δικαστική απόφαση επαναδραστηριοποιήθηκε ο Σύλλογος, ο οποίος έκτοτε διέγραψε μια αξιοπρεπή τροχιά στο πολιτισμικό στερέωμα της ευρύτερης περιοχής του βορειοανατολικού Αιγαίου, καταξιώθηκε στη συνείδηση των πολιτικών και πολιτειακών αρχών της περιοχής και ευτύχησε να αναδείξει εκπρόσωπο του σε ηγετικές θέσεις (Γεν. Γραμματέας, Αντιπρόεδρος) του Κεντρικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας Λημνιακών Συλλόγων (Ο.Λ.ΣΥ).

Το σημερινό Δ.Σ., που παρέλαβε τη σκυτάλη στις αρχές του τρέχοντος έτους, έχοντας εξασφαλίσει ένα ριζικά αναμορφωμένο και σύγχρονο καταστατικό και ένα γεμάτο ταμείο και διαθέτοντας ένα άριστο στελεχειακό δυναμικό οφείλει να συνεχίσει επάξια, αυτή την επιτυχημένη πορεία του Συλλόγου επί ωφελεία όλων μας.

Ενημερωτικό έντυπο του Συλλόγου Απανταχού Αγιοευστρατιτών "Ο Άγιος Ευστράτιος"

Υπεύθυνος σύμφωνα

με τον νόμο: Γιώργος Νικολέττος

Αρχισυντάκτης: Γιώργος Σιγάλας

Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν: Άρης Κουνενίδης, Πανάγος Κριτσίκης, Αντώνης Κουγιαγκάς, Χρήστος Στεφάνου, Σοφία Σίωνα.

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις των συγγραφέων τους.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κοινότητα:	22540 - 93210
Κ.Ε.Π.:	22540 - 93312
Αστυνομία:	22540 - 93201
Λιμεναρχείο:	22540 - 93393
Ταχυδρομείο:	22540 - 93221
Ιατρείο:	22540 - 93222

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Από Άγιο Κωνσταντίνο:

22350 - 31759

Από Κύμη Ευβοίας:

22220 - 22606

Από Καβάλα:

2510 - 223716

Από Λήμνο:

SAOS FERRIES: 22540 - 29570

ΑΙΟΛΙΣ: 22540 - 22460

Από Μύρινα (με караβάκι):

Λιμεναρχείο Μύρινας:

22540 - 22225

Πρακτορεία Αγ. Ευστρατίου:

SAOS FERRIES: 22540-93456

ΑΙΟΛΙΣ: 22540 - 93417

Πρακτορείο Λαυρίου:

SAOS FERRIES: 22920 - 26040

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Συμπατριώτες, Συμπατριώτισσες,

Ως νέος Πρόεδρος του Δ.Σ. των Απανταχού Αγιοευστρατιτών, αισθάνομαι τη μεγάλη ευθύνη που επιωρίζομαι απέναντι σας και απέναντι σε θέματα που αφορούν το Σύλλογο μας και το αγαπημένο μας Νησί.

Με αυτή την έκδοση εντύπου του Συλλόγου, (όπως και τη δημιουργία της ιστοσελίδας www.Aistratis.gr), τα μέλη του Δ.Σ. και εγώ προσωπικά, θέλουμε να δείξουμε ότι η ανάπτυξη του Συλλόγου μας και η προβολή του, όπως και του νησιού δεν είναι απλά στις προθέσεις μας πλέον αλλά και στις πράξεις μας.

Θέλω να ευχαριστήσω τα παλαιότερα μέλη του Δ.Σ. γιατί χωρίς αυτά δεν θα υπήρχε σήμερα ο Σύλλογός μας και να τους διαβεβαιώσω ότι η θέση τους είναι κοντά μας και η προσφορά τους είναι όχι μόνο ευπρόσδεκτη αλλά και επιβεβλημένη.

Επίσης θέλω να ζητήσω από όλα τα μέλη να ενεργοποιηθούν με τη συμμετοχή τους, τις προτάσεις, τις σκέψεις, τις δράσεις τους για το καλό του Συλλόγου και του όμορφου νησιού μας. Ιδιαίτερα κάνω κάλεσμα στους νέους μας, που με τη ζωντάνια και την αγιοστρατίτικη φλόγα τους θα αναζωογονήσουν τις προσπάθειες δράσης του Συλλόγου και θα δημιουργήσουν το τμήμα νεολαίας, που ευελπιστούμε να είναι και το πιο δραστήριο στη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των μελών μας!

Στις προθέσεις μας είναι εκτός των άλλων η θεσμοθέτηση ενός ετήσιου πανηγυριού στο νησί μας, η αγορά ιατρικών μηχανημάτων για τον εξοπλισμό του ιατρείου, η απόκτηση ιδιόκτητης στέγης για το Σύλλογο, η καθιέρωση αιμοδοσίας και άλλα πολλά.

Θέλω θερμά να ευχαριστήσω την προσπάθεια του επίτιμου προέδρου Άρη Κουνενίδη σε όλα τα θέματα που μας έχει βοηθήσει και τον καλώ πάντα να βρίσκεται δίπλα μας στο Δ.Σ.

Ο Άγιος Ευστράτιος, το νησί μας, είναι πάντα στην σκέψη μας, όπου και αν βρισκόμαστε.

**Ο Πρόεδρος
Γιώργος Νικολέττος**

Πριν λίγους μήνες (τον Ιανουάριο του 2008) εκατόν πενήντα περίπου Αγιοστρατίτες που μένουν στην Αθήνα μαζεύτηκαν σε μία αίθουσα του ξενοδοχείου Κοράλ στο Φάληρο για τη Γενική Συνέλευση. Εκεί με θέα τη θάλασσα του Σαρωνικού γεύτηκαν ωραία μεζεδάκια, κουβέντιασαν μεταξύ τους, έκοψαν την καθιερωμένη βασιλόπιτα, άκουσαν τις ομιλίες των υποψηφίων μελών για το νέο Δ.Σ. και ψήφισαν το **Γιώργο Νικολέττο (πρόεδρο)**, το **Παναγιώτη Κριτσίκη (αντιπρόεδρο)**, τη **Σοφία Σιώνα (γραμματέα)**, το **Γιάννη Γιάννο (ταμιά)** και τους **Γιώργο Σιγάλα, Χρήστο Μάκο, Νίκο Βλαστό, Αντώνη Κουγιαγκά και Γιώργο Νομικό (μέλη)**.

Ο Άρης Κουνενίδης δεν έθεσε υποψηφιότητα για λόγους υγείας αλλά η Γενική Συνέλευση τον εξέλεξε ως Επίτιμο Πρόεδρο μέσα σε χειροκροτήματα για την πολύχρονη προσφορά του στο Σύλλογο.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκε και ο βουλευτής Νίκος Σηφουνάκης, πρώην υπουργός και δηλωμένος φίλος του νησιού και του Συλλόγου.

Επικοινωνήστε μαζί μας:

Γιώργος Νικολέττος 6974707570

Πανάγος Κριτσίκης 6937186300

Γιώργος Σιγάλας 6976138147

Σοφία Σιώνα 6976138147

Έχετε internet;
στείλτε μας e-mail
στο
gsigalas@aistratis.gr

Μερικά από τα μέλη του νέου Δ.Σ. του Συλλόγου. Από αριστερά: Γιώργος Νικολέττος, Γιώργος Σιγάλας, Γιάννης Γιάννος, Σοφία Σιώνα, Αντώνης Κουγιαγκάς, Νίκος Βλαστός, Πανάγος Κριτσίκης

ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΦΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΠΡΩΪ!

συνέχεια από την 1η σελίδα

Υπολογίζονταν 180 άτομα και ήρθαν 250 με αποτέλεσμα μια μικρή δυσλειτουργία στην εξυπηρέτηση για το φαγητό.

Ευχάριστη και ενθαρρυντική ήταν η συμμετοχή νεολαίας αλλά και φίλων του νησιού που εμφανίστηκαν για πρώτη φορά.

Μετά τους σύντομους λόγους που εκφώνησαν ο πρόεδρος του Συλλόγου Γιώργος Νικολέττος, ο επίτιμος πρόεδρος του Συλλόγου Άρης Κουνενίδης

και ο πρόεδρος της κοινότητας του Αγίου Ευστρατίου Χαράλαμπος Μακρής που μας τίμησε με την παρουσία του, τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή για τα θύματα του μεγάλου σεισμού που κατέστρεψε το νησί μας και που συμπληρώνονται φέτος 40 χρόνια.

Το γλέντι άναψε με χορούς και τραγούδια που κράτησαν μέχρι το πρωί. Αξίζει να αναφερθεί η ενδιαφέρουσα προβολή με φωτογραφίες του Αη-Στράτη και η προβολή video με συνεντεύξεις για τον σεισμό από ανθρώπους

που έζησαν αυτή την τρομακτική εμπειρία.

Η παραγωγή του video έγινε από τους μικρούς μαθητές του σχολείου του Αη-Στράτη και η επιμέλεια της προβολής από τον Πανάγο Κριτσίκη.

Παράλληλα έγινε η καθιερωμένη λαχειοφόρος αγορά με πλούσια δώρα που ήταν ευγενική προσφορά από επιχειρηματίες συντοπίτες μας.

Πάντα γλέντια λοιπόν και του χρόνου να ξαναταμώσουμε και να ξεφαντώσουμε.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΜΑΚΡΗ

Ποια θα λέγατε ότι είναι τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι του νησιού σας;

Τα σημαντικότερα προβλήματα είναι οι υποδομές και η συγκοινωνία. Σε ότι αφορά τις υποδομές πρέπει να γίνει βελτίωση των υπαρχόντων αλλά και δημιουργία νέων όπως κατασκευή μονάδας διάθεσης λυμάτων, νέο λιμάνι, βελτίωση οδικού δικτύου, αναστήλωση του παλιού οικισμού και ολοκλήρωση του πολεοδομικού σχεδιασμού.

Με ποιόν τρόπο πιστεύετε ότι θα ήθελαν να δουν τον τόπο τους να αναπτύσσεται;

Οι θέσεις απασχόλησης για συγκράτηση του πληθυσμού (ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα). Ανάπτυξη πρωτογενή τομέα (κτηνοτροφία - αλιεία) καθώς επίσης και η ανάπτυξη του τουρισμού εναλλακτικών μορφών (αγροτουρισμός, καταδυτικός, αλιευτικός) και αξιοποίηση της περιοχής NATURA.

Οι πρωθυπουργικές εξαγγελίες για τη δημιουργία Μουσείου ήταν αναμενόμενες για σας και πως θα μπορούσατε να τις αξιοποιήσετε καλύτερα;

Η δημιουργία του "Μουσείου της Δημοκρατίας" ήταν μια δέσμευση του Πρωθυπουργού την οποία υλοποίησε κρατώντας το λόγο του. Όμως εκτός από την τεράστια ιστορική, πολιτισμική και πολιτική σημασία του για όλους τους Έλληνες το Μουσείο μπορεί να γίνει σημαντικό εργαλείο πολιτισμού και μοχλός ανάπτυξης για το νησί μας.

Νομίζετε πως θα προχωρήσει η εφαρμογή του σχεδίου "Αη-Στράτης πράσινο νησί"; Αν τελικά γίνετε το πρώτο πράσινο νησί στην Ελλάδα σκέφτεστε να συμμετάσχετε ενεργά,

όπως στη Δανία όπου οι κάτοικοι του Σάμσο έχουν μετοχές στην εκμετάλλευση της πράσινης ενέργειας;

Ο τρόπος εφαρμογής του προγράμματος για να γίνει ο Αη-Στράτης "πράσινο νησί" θα εξετασθεί και θα αποφασισθεί κατά τα στάδια εκπόνησης της σχετικής μελέτης, που θα συνταχθεί από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Στη φάση αυτή θα λάβουμε υπόψη μας κάθε ανάλογη πρακτική εφαρμογή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως και το νησί Σάμσο στη Δανία.

Τριάντα χρόνια η γεωργία είναι απύσαστα στον Αη-Στράτη. Υπάρχει δρόμος για την επιστροφή της;

Πιστεύουμε πως υπάρχει στοχεύοντας όμως σε ειδικές οικολογικές ανταγωνιστικές καλλιέργειες, αξιοποιώντας το εύφορο ηφαιστειογενές έδαφος και το ήπιο κλίμα του νησιού, καθώς και την ύπαρξη ενός ικανού υδροφόρου ορίζοντα, που μπορεί να εμπλουτιστεί ακόμη περισσότερο με την κατασκευή υδατοφραγμάτων.

Δεν έχετε ούτε τυροκομείο ούτε σφαγείο. Πως θα αναπτύξετε την κτηνοτροφία;

Οι υποδομές αυτές μπορεί εύκολα να προκύψουν και μέσα από το πρόγραμμα "πράσινο νησί" αλλά και μέσα από το ΕΤΠΑ. Το βασικό είναι ότι η κτηνοτροφία υπάρχει ακόμη στο νησί με ικανό αριθμό ζώων (7.000 - 8.000 γιδοπρόβατα) και απασχολεί κυρίως νέους κτηνοτρόφους.

Υπάρχει σχέδιο για βιολογική ιχθυοκαλλιέργεια;

Η ιχθυοκαλλιέργεια δεν έχει δυνατότητα εφαρμογής στο νησί μας λόγω των πολύ ισχυρών κυματισμών, αφού δεν υπάρχει προστατευμένη υπήνεμη περιοχή.

Μπορεί να αναπτυχθεί τουριστικά ο

Αη-Στράτης και πως;

Πιστεύουμε ότι μπορεί αξιοποιώντας και προβάλλοντας τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, που αναφέραμε πιο πάνω, αφού το νησί διαθέτει θαυμάσιο χερσαίο και θαλάσσιο περιβάλλον, με πολλές παραλίες, δάσος βελανιδιάς, σπάνια μεσογειακά φυτά, πουλιά και ζώα και υπέροχο βυθό, όπου ζει και αναπαράγεται η φώκια μονάχους-μονάχους.

Πόσο αυξάνετε ο πληθυσμός του νησιού το καλοκαίρι;

Το καλοκαίρι ο πληθυσμός πενταπλασιάζεται περίπου.

Πως καλύπτονται οι ανάγκες των κατοίκων σε θέματα υγείας;

Υπάρχει Πολυδύναμο Αγροτικό Ιατρείο (δύο αγροτικοί ιατροί, ένας νοσηλεύτης, ένας επιμελητής Α' γενικής ιατρικής και παθολογίας). Επίσης λειτουργεί σύγχρονο αδειοδοτημένο από την ΥΠΑ ελικοδρόμιο, για επείγουσες μεταφορές.

Έχετε αρκετούς μετανάστες που σκέφτονται να επιστρέψουν;

Υπάρχουν αρκετοί που θέλουν να επιστρέψουν. Η προσπάθειά μας είναι να διευκολύνουμε αυτή την επιλογή τους.

Υπάρχουν εξόριστοι που αποφάσισαν να μείνουν στο νησί όταν ήταν πια ελεύθεροι;

Όχι εκτός από τον κύριο Αντώνη Ρακόπουλο ο οποίος παντρεύτηκε μετά από χρόνια στην Αθήνα με την καταγόμενη από τον Αη-Στράτη κα Ευτέρπη και επέστρεψαν ως συνταξιούχοι.

Πως γίνονται οι συναλλαγές των κατοίκων χωρίς συμβολαιογράφο και δικηγόρους;

Με τη μετάβασή τους στη Λήμνο ή πολλές φορές με τη μετάβαση δικηγόρων και συμβολαιογράφων στον Άγιο Ευστράτιο.

Υπάρχουν αρκετά εστιατόρια, ταβέρνες και ξενοδοχεία στην περίπτωση που αυξηθεί η τουριστική κίνηση;

Αυτά που υπάρχουν σήμερα εξυπηρετούν την υφιστάμενη τουριστική κίνηση. Σε περίπτωση αύξησης πιστεύουμε ότι θα δημιουργηθούν και άλλα.

Πως ονειρεύεστε τον τόπο σας 20 χρόνια μετά;

Να είναι ένας τόπος που έχει διατηρήσει το φυσικό του περιβάλλον και έχει καταφέρει να αποτελεί για τους νέους τόπο επιλογής τους, να ζήσουν και να δημιουργήσουν σε αυτόν.

Ο ΑΗ ΣΤΡΑΤΗΣ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ!

του ΑΝΤΩΝΗ ΚΟΥΓΙΑΓΚΑ

Ο Άγιος Ευστράτιος (Αη-Στράτης) είναι Ελληνικός!!!

Δυστυχώς φτάσαμε στο 2007 και αναγκάζομαστε να επεξηγούμε τα αυτονόητα, τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό, λόγω της ωμής και θρασύτατης εξωτερικής στρατηγικής πολιτικής του τουρκικού κυβερνητικού κατεστημένου.

Ο Αη-Στράτης απελευθερώθηκε στις 18 Οκτωβρίου του 1912 (με μικρή απόβαση στο νησί από το αντιτορπιλικό "ΚΑΝΑΡΗΣ"). Στο νησί υπήρχε ένας και μοναδικός Τούρκος ο οποίος ήταν και η διοικητική αρχή.

Επίσης, σύμφωνα και με την ιστορική μελέτη που έχει κάνει στο βιβλίο του "ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ (Αη-Στράτη), Αθήνα, 1983", ο Ι. Α. Γιάννος (δάσκαλος και τέκνο του νησιού), γράφει ότι ο γερμανός φιλόλογος και αρχαιολόγος C. Friedrich (1871-1930), επισκέφθηκε το νησί το 1904 και διαπίστωσε ότι το νησί τρέφει 1303 κατοίκους, εκ των οποίων οι 1299 είναι Έλληνες!!! Ακόμη και η προκλητική προσπάθεια της ονομασίας του νησιού σε "Βοζ μπαμπά" είναι έωλη τη στιγμή που ναυτικοί χάρτες του 1450, 1534, 1658! τον αναφέρουν λατινιστί S. Strati.

Με αυτά θέλω να υποδηλώσω ότι ούτε πριν την Άλωση ούτε στην Ενετοκρατία ούτε στην οθωμανική και τουρκική κατοχή υπήρχαν πληθυσμοί άλλοι εκτός Ελλήνων!!!

Στη Συνθήκη της Λωζάνης του '23 δεν αναφέρεται καθόλου, (ίσως γιατί και γεωγραφικά τα σύνορα ένθεν και εκείθεν των Δαρδανελλίων καθορίζονται πολύ πιο εύκολα και χωρίς αμφισβητήσεις από τα νησιά Λήμνο (στην οποία πάντοτε ανήκε διοικητικά ο Αη-Στράτης), Σαμοθράκη, Λέσβο, Σάμο, Χίο, Ικαρία που είναι και μεγάλης έκτασης σε σχέση με το νησί. Άρα λοιπόν θα μπορούσε να έχει και ναυτική βάση και οχυρώσεις.

Η Μ. Βρετανία σημειωτέον είναι η πρώτη συμμετέχουσα στη Συνθήκη του 1923 και ιδρυτικό μέλος του ΝΑΤΟ, πράγμα που σημαίνει ότι αναγνωρίζει πλήρως τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδος στο νησί.

Η δημιουργία τόσο εξώφθαλμων ζωνών αμφισβήτησης κατά το γκρίζες ζώνες ελληνικών περιοχών με ελληνικούς πληθυσμούς (ανέκαθεν) από την

τουρκική στρατιωτική και πολιτική ηγεσία, κάθε άλλο παρά προωθεί την προσπάθεια ελληνο-τουρκικής προσέγγισης και φυσικά δεν έχει να κάνει με λογική κράτους που θέλει να εισέλθει στο Ευρωπαϊκό ιδεώδες ενότητας λαών, εθνών, κρατών, κοινωνιών. Φυσικά το τουρκικό κατεστημένο είναι φανερό ότι πράττει με ευρύτερο σχεδιασμό και σε σχέση με τη διερεύνηση και διεκδίκηση ενεργειακών πηγών (όπως και στο θέμα των κυπριακών πετρελαίων). Όμως το να αμφισβητεί κανείς τα κυριαρχικά δικαιώματα του

σηκώνοντας τα πατριωτικά μας αισθήματα,), πρέπει να δούμε και που βρίσκεται το νησί από διάφορες άλλες απόψεις. Δηλαδή ότι μετά τον καταστροφικό σεισμό του 1968 δεν έχει κατορθώσει να έχει πληθυσμό μεγαλύτερο των 300 κατοίκων που προσπαθούν να επιβιώσουν δύσκολα, πόσο μάλλον να αναπτυχθούν !!!

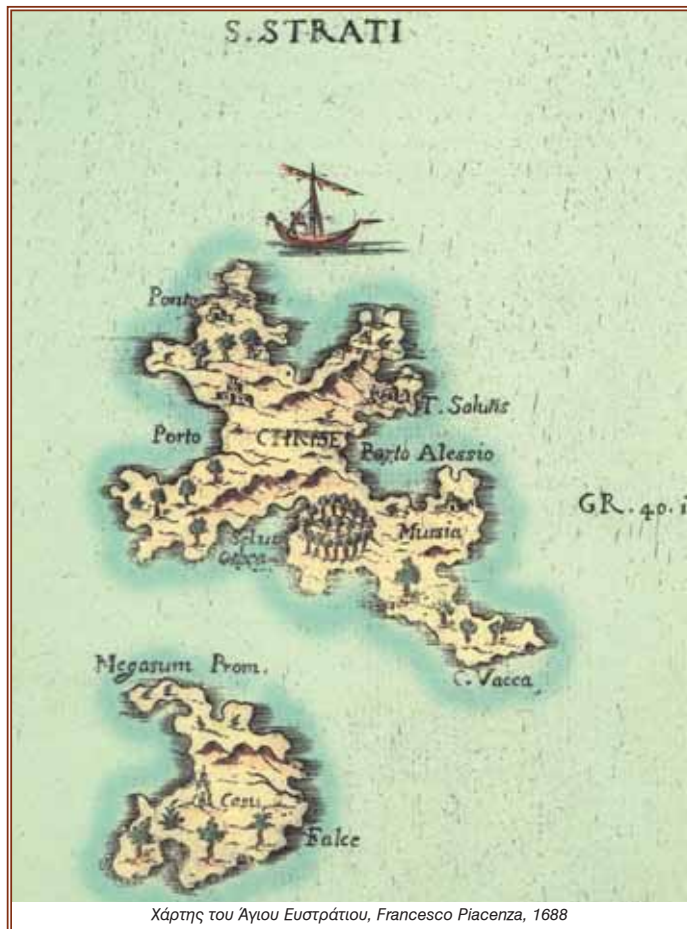
Πρέπει λοιπόν η Πολιτεία να βοηθήσει πολύ περισσότερο (εθνική προτεραιότητα), να αναπτυχθεί το νησί.

Ξεκινώντας από την τακτική συγκοινωνία (άγωνα γραμμή), πρόβλημα που ταλανίζει δεκαετίες το νησί, τους κατοίκους, τους καταγόμενους, τους επισκέπτες. Την συνεχή ενίσχυση των υποδομών (π.χ. λύση για καλύτερο λιμάνι, ενεργειακή αυτονομία, διαχείριση υδάτων, βιολογικό καθαρισμό κλπ). Τη διαμόρφωση πρόσφορου εδάφους για αναπτυξιακές επιχειρηματικές δράσεις (πχ τουριστική αναδιοργάνωση με εκπόνηση μακρόπνοων σχεδιασμών, καθώς και πολλαπλασιαστικών οικονομικά μονάδων), με κίνητρα ισχυρά και ικανά να προσελκύσουν επενδύσεις. Ενίσχυση της αποκέντρωσης νέων μόνιμων κατοίκων προς το νησί, σε βαθμό μεγαλύτερο από άλλες περιοχές (μεγάλες φοροαπαλλαγές, τόσο των μόνιμων κατοίκων, όσο και τυχόν επενδυτών, επίλυση τοπικών προβλημάτων (πχ. Οικοδόμησης στον παλιό οικισμό -άρσης απολλοτριώσεων κτλ).

Επιδότηση εκπαίδευσης των νέων, αλλά και συνεχής επαγγελματικής εκπαίδευσης των μεγαλυτέρων σε επαγγέλματα, που θα υποβοηθούν την ανάπτυξη και τη συντήρηση/διαχείριση των υποδομών. Αυτά βέβαια είναι γνωστά και πολλά έχουν προσπαθηθεί, πρέπει όμως να προωθηθούν σε ενισχυμένο βαθμό.

Τέλος, θα πρέπει να επαγρυπνούμε συνεχώς και να σκεφτόμαστε όλοι το μέλλον των ιδιαίτερων πατρίδων μας γιατί είναι η ίδια η Ελλάδα μας, και πως αυτό θα γίνεται καλύτερο, έτσι ώστε οι όποιες αμφισβητήσεις να "πνίγονται" στη θάλασσα, αφού δεν θα βρίσκουν λιμάνι να αγκυροβολήσουν!!!

Ο Αντώνης Κουγιαγκάς κατάγεται (από μητέρα) από τον Άγιο Ευστράτιο

Χάρτης του Άγιου Ευστράτιου, Francesco Piacenza, 1688

άλλου, για να διεκδικήσει πιθανά μελλοντικά οφέλη σε διαπραγματεύσεις τον καθιστά εκ των προτέρων εχθρικά κείμενο προς τον συνδιαπραγματευόμενο!

Η αμφισβήτηση του Αη-Στράτη θέτει σε μας τους Έλληνες το ερώτημα τι κάνουμε εμείς για την εξάλειψη κάθε τέτοιας προκλητικής στάσης στα πλαίσια της διεθνούς νομιμότητας και συνάμα προάσπισης της εθνικής κυριαρχίας πάνω στο νησί. Θέλοντας, λοιπόν, να υποστηρίξουμε τον Αη-Στράτη και την αδιαμφισβήτητη ελληνικότητα του πέραν της αυτονόητης υπεράσπισης του (έχουν καταλάβει οι στρατοκράτες της Άγκυρας, άραγε, πόσο αφελείς είναι, όσο και επικίνδυνοι ξε-

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

του ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ήταν τότε, κατά την τρίτη δεκαετία του 1900, που ο Αη-Στράτης ήταν ένα από τα νησιά της άγονης γραμμής και οι βάρκες πήγαιναν μισοπέλαγα να παραλάβουν τους επιβάτες από το βαπόρι που κι' αυτό σταματούσε όταν το επέτρεπαν οι καιροί.

Οι κτηνοτρόφοι πολλοί, αλλά οι σοδιές από τα ζωντανά και τα σπαρτά λίγες, αφού η χορτονομή πληρωνόταν σε είδος στους ιδιοκτήτες και οι καλλιέργειες υπάγονταν στη συμφωνία του Κολήγα.

Οι ψαράδες χωρίς μηχανικά μέσα με μικρές βάρκες, με παραγάδι και λίγες οργιές δίχτυ μερονουχτούσαν για κανένα ψάρι της προκοπής. Χαρακτηριστικοί τύποι της εποχής ο Σπυριδώνης και ο Παυλάκης.

Η μοναδική τράτα του Γιούργια έκανε βολή μέσα στο χωριό, στις πετρούκλες, εξού έβγαζε κάτι γόπες και μαρίδες που τις μοιράζονταν οι τρατοκόποι με τον ιδιοκτήτη της τράτας.

Οι άλλοι κάτοικοι, ασχολούνταν με τα περιβόλια τους για κανένα ζαρζαβατικό και οι γυναίκες μάζευαν βελανίδι που το αγόραζε ο Βαρσάμης και το έστελνε στη Μυτιλήνη.

Αυτή ήταν, τότε, η οικονομική γεωγραφία του νησιού και η ζωή των κατοίκων φτωχή, άχαρη, δύσκολη, δίχως καμιά αισιόδοξη προοπτική για το μέλλον.

Κοντά στη φοβερή αυτή κατάσταση μια καινούργια συμφορά ξεσπάει στο νησί που το δεινοπάθησε μια ολόκληρη περίοδο: η ακρίδα που σε ελάχιστο χρονικό διάστημα εξαφανίζει τη χλωρίδα με συνέπεια να καταστραφούν η κτηνοτροφία και οι καλλιέργειες.

Αυτή τη δύσκολη εποχή ένα ναυάγιο σημειώνεται στο νησί μας. Το πλοίο ονομάζεται "ΚΙΔΑΡΗΣ" και οι ενδιαφερόμενοι του ναυαγίου καταφθάνουν στο νησί για ασφαλιστικούς διακανονισμούς. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι και ο Σόλων Βίκτωρ, πολιτευτής και προσωπικός φίλος του τότε πρωθυπουργού Ελ. Βενιζέλου.

Αυτός λοιπόν ο Σ. Βίκτωρ ενεργεί και στέλνονται φάρμακα, εργαλεία και οδηγίες για την καταπολέμηση της ακρίδας.

Χρόνια προσπαθούσαμε να την εξοντώσουμε, ντόπιοι και εκτοπισμένοι, ραίνοντας την περιοχή του "Φράγκου"

Ο Χρήστος Καργόπουλος γεννήθηκε στο Γάνος της Ανατολικής Θράκης. Το 1936 πήγε πολιτικός εξόριστος στον Αη-Στράτη όπου γνώρισε και παντρεύτηκε την

Μαίρη Γαροφαλίδη το 1942. Απεβίωσε το 2004 σε ηλικία 92 ετών. Η αφοσίωσή του στην οικογένειά του, οι αρχές και η αγάπη του για το νησί μας αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση σε όλους μας. Από το 2007 είναι Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Αγιοευστρατιτών.

όπου ήταν οι ακριδοφωλιές, με φάρμακα και ανάβοντας πυρκαγιές, με μπροστάρη τον αείμνηστο, τότε, πρόεδρο της Κοινότητας Αγαπητό Ζέρβα, όμως οι προσπάθειες αυτές ήταν ημίμετρα.

Η φύση, φαίνεται συγκινημένη απ' την άδικη καταστροφή της ζωής του νησιού, αποφάσισε να το λυτρώσει από τον εφιάλτη της ακριδοπληξίας:

Ένα ανοιξιάτικο παγερό περιστατικό βρίσκει την ακρίδα πάνω στην εκκόλαψη και την εξαφανίζει οριστικά.

ΤΑ ΠΕΤΡΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΙΓΑΛΑ

Μουσείο Δημοκρατίας: στεγάζεται στο κτίριο που οι εξόριστοι χρησιμοποιούσαν σαν αναρρωτήριο.

Ο Αη-Στράτης και οι κάτοικοι του αδικήθηκαν από την πρόσφατη ιστορία. Στο πανελλήνιο το νησί έγινε γνωστό ως τόπος εκτοπισμού, ως τόπος εξορίας. Από το 1928 και για 35 χρόνια μέχρι το 1963 χιλιάδες αγωνιστές, δημοκράτες και κομμουνιστές, εξορίστηκαν για τις ιδεολογικές τους απόψεις και για τη δράση τους.

Το νησί επελέγη γι' αυτόν τον σκοπό, χωρίς βεβαίως να ερωτηθούν οι κάτοικοί του, γιατί ήταν απομονωμένο μακριά από άλλα νησιά, γιατί δεν είχε

λιμάνι και γιατί οι συνθήκες διαβίωσης ήταν δύσκολες ακόμη και για τους μόνιμους κατοίκους του.

Οι κάτοικοι είχαν καλή σχέση μαζί τους παρόλο που οι εξόριστοι ζούσαν απομονωμένοι και δεν τους επέτρεπαν γενικώς να εργάζονται παρά καμιά φορά στον θερισμό ή στον τρύγο.

Ζούσαν σε σκηνές ή σε μικρά οικήματα που έφτιαχναν μόνοι τους. Ο Αη-Στράτης δεν ήταν σαν το κολαστήριο της Μακρονήσου αλλά οι εξόριστοι έζησαν δύσκολα με ελάχιστα μέσα και είχαν

πολλές τραγικές στιγμές όπως την περίοδο της κατοχής που και στους κατοίκους έλειψε η τροφή.

Όσοι δεν υπέγραφαν την περίφημη "δήλωση", άνθρωποι του πνεύματος, στρατηγού του ΕΛΑΣ αλλά και απλοί αγωνιστές πέρασαν χρόνια στο νησί υποφέροντας μακριά από τις οικογένειές τους, οι άντρες από τις γυναίκες τους, οι μανάδες από τα παιδιά τους. Ευτυχώς αυτό είναι πλέον παρελθόν.

Πέρυσι εγκαινιάστηκε το Μουσείο της Δημοκρατίας στο αναμορφωμένο πέτρινο κτίριο που χρησιμοποιούσαν οι εξόριστοι σαν αναρρωτήριο, για να μεταφέρει τη μνήμη εκείνης της σκοτεινής περιόδου στους επισκέπτες και στις επόμενες γενιές.

Οι μνήμες του παρελθόντος πρέπει να είναι δίδαγμα για το μέλλον.

Στην ιστοσελίδα του Συλλόγου
[www. Aistratis.gr](http://www.Aistratis.gr)

(που την έστησε ο Πανάγος Κριτσίκης και τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα!)

θα βρείτε άρθρα, πληροφορίες, φωτογραφίες, νέα αλλά και συνδέσμους για ιστοσελίδες που αναφέρονται στο νησί μας.

ΔΙΚΤΥΟ NATURA 2000

του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΙΓΑΛΑ

Παραλία Αγίου Δημητρίου

Το Ευρωπαϊκό Οικολογικό Δίκτυο Natura 2000 που δημιουργήθηκε μετά από Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα πρόγραμμα για την καταγραφή, την αναγνώριση, την εκτίμηση και την χαρτογράφηση των φυσικών τόπων οικολογικού ενδιαφέροντος και των ειδών της χλωρίδας και της πανίδας. Στην Ελλάδα έχουν προσδιοριστεί και καταγραφεί 239 περιοχές που ονομάζονται Τόποι Κοινοτικής Σημασίας (Τ.Κ.Σ) με στόχο να προστατευτεί η βιοποικιλότητα, δηλαδή η προστασία της ιδιαίτερης ποικιλίας των φυτών και των ζώων αλλά και του κάλους της περιοχής ως φυσικού τόπου. Ο Άγιος Ευστράτιος η παράκτια και η θαλάσσια ζώνη του είναι πλέον μία προστατευόμενη περιοχή, ένας δηλαδή από τους 239 αυτούς τόπους. Η έκταση της προστατευόμενης περιοχής του νησιού μας έχει προσδιοριστεί μαζί με 12% θαλάσσιας ζώνης στα 6.283 ha.

Άνοιξη στο Αλωνίτσι.

Είναι καταγραμμένη διεθνώς με τον κωδικό GR4110002 SCI. Στην κοντινή μας Λήμνο έχουν χαρακτηριστεί η Χορταρολίμνη, η Λίμνη Αλυκή και η θαλάσσια περιοχή της καθώς και ορισμένα κοντινά νησάκια και βραχονησίδες όπως το Σεργκίτσι, οι Διαβάτες, το Τηγάκι κ.ά. Ο Άγιος Ευστράτιος εντάχθηκε στο

Natura 2000 για την ιδιαιτερότητα και μοναδικότητα του τοπίου και ορισμένων φυτών και ζώων του.

Παλαιότερα, ιδίως πριν το σεισμό, το νησί καλλιεργείτο σχεδόν εξ ολοκλήρου, όχι μόνο στις δύο μικρές πεδιάδες (στο Αλωνίτσι και κοντά στο χω-

ριό) αλλά και σε κάθε πλαγιά είχαν δημιουργηθεί "μασίδες" που συγκρατούσαν το χώμα και το συγκρατούν ευτυχώς ακόμη και μέχρι σήμερα. Παντού υπήρχαν καλλιέργειες (σιτάρι, κριθάρι, αμπέλια κλπ), αλλά και βοσκότοποι.

Σήμερα υπάρχουν ελάχιστες αγροτικές καλλιέργειες και κτηνοτροφικές δραστηριότητες σε περιορισμένη έκταση.

Στις εγκαταλεημένες εκτάσεις άλλαξε η χρήση της γης και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να εισβάλλουν και να επεκταθούν φυτά διαφορετικής προέλευσης. Οι ειδικοί μας πληροφορούν ότι ακόμη δεν έχουν δημιουργηθεί οικότοποι με σταθερά χαρακτηριστικά καθώς χρόνο με τον χρόνο εξελίσσεται αυτή η διαδικασία.

Το νησί έχει μοναδικά φυτά στις αμμώδεις παραλίες, δένδρα που δεν απαντούνται συχνά όπως το συγκεκριμένο είδος της βελανιδιάς η οποία σχηματίζει αρκετές συστάδες. Έχει ορισμένα ερπετά, γεράκια, το αρπακτικό μαυροπετρίτης, αγριοπερίστερα, θαλάσσια είδη πουλιών που φωλιάζουν στα απόκρημνα βράχια των ακτών. Επίσης την άνοιξη παρουσιάζονται μεταναστευ-

τικά πουλιά στις μικρές πρόσκαιρες λίμνες που σχηματίζονται.

Επίσης η γνωστή φώκια monachus-monachus βρίσκει καταφύγιο στις σπηλιές με αμμώδη παραλία.

Ο τόπος με τις υποθαλάσσιες σπηλιές και με τις εκτάσεις θαλάσσιου βυθού με βλάστηση με ποσειδωνίες έχει επίσης ενδιαφέρον.

Έχει παρατηρηθεί ένας είδος φυτού το Melilotus Elegans του οποίου η ποικιλία που φύεται στον Αη-Στράτη είναι η μοναδική σε όλη την Ελλάδα.

Για όλα αυτά, όμως, για την προστασία του τόπου και τις προοπτικές που δίνει το πρόγραμμα θα επανέλθουμε σε επόμενο τεύχος.

Δασωμένη πλαγιά στην περιοχή "Αυλάκια"

Παραλία Φτελιό φωτο: Π. Κριτσίκης

Ο Σύλλογος των Απανταχού Αγιοευστραπιτών "Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ" σε συνεργασία με το νοσοκομείο "Γ. Γεννηματάς" προτίθεται να πραγματοποιήσει εθελοντική αιμοδοσία στον Άγιο Ευστράτιο στις 10 Αυγούστου με σκοπό να ιδρυθεί Τράπεζα Αίματος για τους Αγιοστραπίτες.
Δώσε και σύ αίμα.
Σώστε ζωές.

ΑΗ - ΣΤΡΑΤΗΣ: ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΗΣΙ ΜΕ ΗΛΙΑΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΙΓΑΛΑ

Πρόσφατα, το Μάιο του 2008 είδαμε δημοσιεύματα που αναφέρουν ότι οι “αρμόδιοι φορείς αποφάσισαν να χρηματοδοτήσουν τα απαραίτητα έργα στον Αη-Στράτη ώστε να γίνει το πρώτο ελληνικό νησί που θα ηλεκτροδοτείται αποκλειστικά με ηλιακή και αιολική ενέργεια (Εφ. Καθημερινή - Οικο - 26 Μαΐου)

Η προοπτική αυτή ακούγεται θαυμάσια και ανοίγει νέους δρόμους στο πρόβλημα των πηγών ενέργειας και της μόλυνσης του πλανήτη και θα ήταν πραγματικά τιμητικό να είναι πρώτοι οι Αγιοστρατίτες που θα συνέβαλαν με ουσιαστικό και οργανωμένο τρόπο σ' αυτό τον σκοπό.

Ο Αη-Στράτης επιλέχτηκε γιατί έχει μικρό αριθμό μόνιμων κατοίκων με περιορισμένη κατανάλωση ενέργειας, η οποία μπορεί να είναι μόνο από ανανεώσιμες πηγές. Επίσης γιατί έχει όλο το χρόνο αέρηδες και η αιολική ενέργεια μπορεί να αποθηκεύεται ώστε να χρησιμοποιείται όταν χρειάζεται. Το νησί δεν συνδέεται με το κεντρικό ηλεκτρικό δίκτυο της χώρας αλλά είναι αυτό-

νομο και αυτό διευκολύνει στο να καλυφθούν πλήρως οι ενεργειακές του ανάγκες με εναλλακτικούς τρόπους.

Η διαχείριση των σκουπιδιών επειδή έχουν μικρό όγκο μπορεί να γίνει οικολογικά με λιγότερο κόστος.

Όμως θα πρέπει να γίνουν προσεκτικά βήματα προς μια τέτοια κατεύθυνση για να μειωθούν όσο γίνεται τυχόν παράλληλες αρνητικές επιπτώσεις. Κατ' αρχάς πρέπει να ενημερωθούν πλήρως και υπεύθυνα οι τοπικοί φορείς και οι κάτοικοι ώστε να συναινέσουν και να ληφθούν αποφάσεις μέσα από γενικές συνελεύσεις των κατοίκων.

Στο νησί υπάρχει ένα κακό προηγούμε-

νο. Πριν λίγα χρόνια έγινε μια πρώτη απόπειρα να τοποθετηθεί μια ανεμογεννήτρια λίγο πιο πάνω από το χωριό. Η ανεμογεννήτρια αυτή δεν δούλεψε ποτέ και αφού παρέμεινε αρκετά χρόνια ανεργή καταστρέφοντας το τοπίο έγινε δυνατή η απομάκρυνσή της.

Οι ανεμογεννήτριες δεν τοποθετούνται σε μέρη τουριστικού ενδιαφέροντος και τουριστικής ανάπτυξης γιατί εκτός της βίαιης παρέμβασης στο πε-

ριβάλλον προκαλούν τρομερό θόρυβο σε μεγάλη απόσταση. Αυτές εάν τοποθετηθούν θα πρέπει να είναι μακριά από το χωριό. Ανέμους έχουμε σ' όλο το νησί. Και από ήλιο έχουμε μεγάλο βαθμό ηλιοφάνειας για ηλιακή ενέργεια.

Ευχόμαστε να υλοποιηθεί ένα τέτοιο πρόγραμμα και να βρεθεί και ένας τρόπος να απομακρυνθεί το εργοστάσιο της ΔΕΗ από το Αρκάρι και την Μπούντα. Περιοχή ωραιότατη με θαυμάσια παραλία δίπλα στο χωριό που τώρα μένει αναξιοποίητη, με το αιτιολογικό ότι δεν υπάρχει εύκολος ελμεινισμός σε άλλο σημείο για τα πλοία που μεταφέρουν πετρέλαιο.

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΕΙΣΜΟ

του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΙΓΑΛΑ

Φέτος κλείνουν 40 χρόνια από τον καταστροφικό σεισμό του 1968 που άλλαξε για πάντα όχι μόνο τον οικισμό αλλά και τους κατοίκους του. Δεν χάθηκαν μόνο τόσες ζωές, τα σπίτια, τα περιβόλια, δεν στέρεψαν οι γάργαρας δροσερές πηγές, χάθηκαν και οι γειτονιές, οι παρέες, τα όνειρα. Τα πάντα έπρεπε να χτιστούν από την αρχή. Εάν δεν ήταν χούντα εκείνη την εποχή θα ήταν πιθανώς αλλιώς τα πράγματα.

Ο κόσμος, με οικονομική βοήθεια και δάνεια όπως γίνεται σε όλους τους σεισμούς θα ξανάχτιζε τα όμορφα πετρόκτιστα σπίτια του, θα διατηρούσε τις περιουσίες του. Θα ξανάκτιζε το παραδοσιακό χωριό. Σ' όλα τα νησιά μας ο παραδοσιακός τους οικιστικός πυρήνας που είναι διατηρημένος είναι η ομορφιά του νησιού, ο πόλος έλξης των τουριστών και η δύναμη της ανάπτυξής του.

Εδώ με τον προσωπικό μόχθο των ανθρώπων του το χωριό τελικά μετά από τόσα χρόνια ομόρφυνε, έπαψε να μοιάζει με “τετράγωνο κουτιά”, γίνανε στέγες με κεραμίδια, μεγάλωσαν τα δένδρα και πρασίνισε ο τόπος, λάμπουν οι περιποιημένες αυλές, χτίζονται νέα φροντισμένα σπίτια.

Ποιος όμως δεν θυμάται ακόμα τη Μητρόπολη του Αη-Στράτη, τη Γέννηση του Χριστού και το καμπαναριό της που άντεξε

το σεισμό αλλά δεν μπόρεσε να αντισταθεί στις μπουλντόζες. Τα κομμάτια του καμπαναριού κείτονταν για χρόνια στο Αρκάρι, δίπλα στα απομεινάρια από τις “Πετρούκλες” το περίφημο μοναδικό φυσικό μας μνημείο που οι εργολάβοι δεν δίστασαν να ανατινάξουν. Όμως κοιτάμε πλέον μπροστά αισιόδοξα, ελπίζοντας ότι τα σπίτια πάνω από τη “μεγάλη ρούγα” θα αρχίζουν να χτίζονται ξανά όπως ήταν τότε για να ξαναζωντανέψουν οι μνήμες.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Σήμερα Αγιοστρατίτες ζούνε και προκόβουν σε πολλές πόλεις της Ελλάδας αλλά κυρίως σε χώρες του εξωτερικού. Από το 1850 περίπου υπάρχουν αναφορές για μεγάλη μετανάστευση που συνεχίζεται ακόμη και τώρα σε κάποιο βαθμό. Η Αίγυπτος, το Ζαΐρ, το βελγικό Κογκό, η Μικρά Ασία, η Ρωσία δέχτηκαν τα πρώτα μεταναστευτικά κύματα από το νησί. Στην αρχή του 20ου αιώνα η Αμερική προσέλκυσε ένα πληθυσμό που ζητούσε εργασία και στα μέσα του 20ου αιώνα η μετανάστευση στράφηκε προς την Αυστραλία.

Το νησί ήταν μικρό και παρόλες τις αγροτοκτηνοτροφικές και αλιευτικές δραστηριότητες αυτές δεν αρκούσαν για να θρέψουν τον πληθυσμό. Τον καιρό της τουρκοκρατίας πριν το 1912 και κατόπιν με την απελευθέρωση και την ένταξη του νησιού στο ελληνικό κράτος, η κρατική ενίσχυση των ακριτικών περιοχών ήταν ελάχιστη ως ανύπαρκτη.

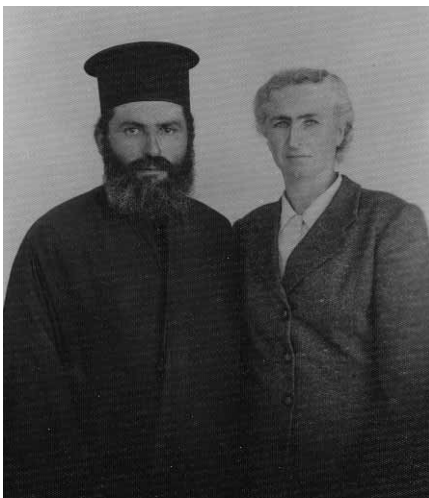
Η μετανάστευση ήταν η μόνη λύση για πολλές οικογένειες. Στα ξένα δούλεψαν και αναπτύχθηκαν, και η ομογένεια δραστηριοποιήθηκε σε συλλόγους και στάθηκε αρωγός στην κοινότητα Αγίου Ευστρατίου ενισχύοντας με συνδρομές για το σχολείο, για ανέγερση εκκλησιών, για προικοδοτήσεις κοριτσιών.

Θα μας ενδιέφεραν οι προσωπικές ιστορίες μετανάστευσης των οικογενειών σας.

Μην διστάσετε να μας τις στείλετε για να τις δημοσιεύσουμε.

ΑΗ-ΣΤΡΑΤΗΣ 1953

της ΣΟΦΙΑΣ ΣΙΩΝΑ

Πατήρ Δημήτριος Βιβλιός μετά της πρεσβυτέρας Ειρήνης Βιβλιού - Γιακουμή

Δύσκολα χρόνια για κάθε κάτοικο του νησιού. Πολύτεκνες οικογένειες που ασχολούνταν με τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Οι περισσότεροι είχαν το λιγότερο πέντε παιδιά και τουλάχιστον εννέα στόματα να θρέψουν. Οι συνθήκες διαβίωσης δύσκολες.

Πρώτος απ' όλους στο νησί ο Χαράκος έμαθε πως ζητούνται εργάτες σε μια ξένη και μακρινή ήπειρο, την Αυστραλία με λίγους ακόμα κατοίκους. Φιλόδοξος αλλά και τολμηρός συνάμα αποφάσισε να φύγει και να δοκιμάσει την τύχη του εκεί. Αυτός θεωρείται η αρχή της μετανάστευσης των Αγιοστρατιτών προς την Αυστραλία. Αυτός έκανε πρόσκληση σε αρκετούς νέους του νησιού για να επισκεφτούν την Αυστραλία για μια νέα ζωή. Για τα παλικάρια αυτά η δουλειά και εκεί ήταν κυρίως αγροτική και το πιάτο το φαί που μπορούσαν να εξασφαλίσουν δεν τους άφησε να ξεχάσουν την πατρίδα και το νησί τους. Ένας από αυτούς ήταν και ο Παντελής Κουτλάκης, 25 χρονών τότε. Έκανε πρόσκληση και έστειλε το εισητήριο στην μεγαλύτερη κόρη του πάτερ Δημήτρη Βιβλιού, τη Δέσποινα 14 χρονών να τον επισκεφθεί στην Αυστραλία με σκοπό τον γάμο. Αυτό γινόταν από αρκετούς νέους που ήθελαν να παντρευτούν

μία κοπέλα από το νησί τους. Δύσκολο να αποχωριστεί κανείς την πρωτότοκη κόρη του, πόσο μάλλον όταν αυτή είναι 14 χρονών, και πίσω της ακολουθούν άλλα πέντε παιδιά. Αυτή όμως ήταν και η αρχή της λειτουργίας μιας ολόκληρης φασίλιας που αριθμεί τώρα γύρω στα 100 μέλη-όλοι κάτοικοι πλέον Αυστραλίας. Τρία αδέρφια με τα παιδιά, τα εγγόνια, τα δισέγγονα τους και τα τρισέγγονα τους, με την ζωή τους όλη να κυλά μέσα από σκληρή δουλειά σε ξένο μέρος, με ξένη γλώσσα και ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες διαβίωσης.

Την Δέσποινα ακολούθησε ο πατέρας της όπου με ένα τριμένο ράσο μπάρκαρε στο "Πατρίς" αφήνοντας πίσω την γυναίκα του Ειρήνη και άλλα πέντε παιδιά. Φτάνοντας εκεί η επισκοπή του δήλωσε πως δεν υπήρχε θέση γι'αυτόν στην εκκλησία. Έτσι αναγκάστηκε να ξυριστεί και να δουλέψει φορτώνοντας φορτηγά με τσιμέντο. Έπρεπε να ζήσει αυτός και να στείλει χρήματα και στα πέντε παιδιά του που περίμεναν πίσω. Με τον καιρό έμαθε πως η κυβέρνηση της Αυστραλίας έδινε κτήματα στους μετανάστες με δάνειο 10ετίας - 20ετίας και πήγε στο Μπέρι όπου υπέγραψε για ένα κτήμα 15 στρεμμάτων. Το φύτεψε οπωροφόρα δέντρα και άρχισε να το καλλιεργεί. Στο μεταξύ έφερε την οικογένεια του και τον μπατζανάκη του Χαράλαμπο Κουτλάκη. Όλοι δούλευαν απ' το πρωί μέχρι το βράδι. Έμεναν σε μία καλύβα και έπαιρναν κάθε πρωί ένα μικρό караβάκι που τους πήγαινε σε κάποιο άλλο μέρος της Αυστραλίας όπου δούλευαν σε ένα εργοστάσιο. Ο καιρός περνούσε και η νοσταλγία μεγάλωνε. Έπρεπε να μάθουν την γλώσσα. Ήταν ο μόνος τρόπος για

να επικοινωνήσουν και να πορευτούν.

Αργότερα αγόρασαν και αυτοί οικοπέδα με δάνειο 20ετίας και έφεραν τις οικογένειες τους από το νησί.

Ο πάτερ Δημήτριος Βιβλιός κατάφερε να χτίσει μία εκκλησία τον Άγιο Δημήτριο στο Μπέρι όπου σιγά-σιγά έγινε γνωστή σε όλους τους Έλληνες μετανάστες της Αυστραλίας. Ζητούσαν να τους παντρεύσει εκεί, να τους βαπτίσει τα παιδιά τους, Έτσι άρχισε να τελεί τα καθήκοντα του σαν ιερέας ξανά και να διατηρεί τον ελληνισμό ενωμένο κάτω από την κοινή ορθόδοξη θρησκεία τους.

Δυστυχώς γι' αυτόν η καρδιά του τον πρόδωσε σε ηλικία μόλις 46 ετών αφήνοντας πίσω γυναίκα και έξι παιδιά, σε

Ο πατήρ Δημήτριος Βιβλιός κατά την διάρκεια βάπτισης.

ένα τεράστιο κτήμα που έπρεπε να καλλιεργηθεί για να μπορέσουν να ζήσουν. Τα παιδιά τα κατάφεραν, μεγάλωσαν, μορφώθηκαν παντρεύτηκαν και έκαναν τις δικές τους οικογένειες. Η χήρα παπαδιά Ειρήνη Γιακουμή, στάθηκε για αυτούς μάνα και πατέρας μαζί. Σήμερα, 96 χρονών ζει με μια από τις κόρες της, έχει συχνή τηλεφωνική επικοινωνία με την αδελφή της Ζωή Σιώνα και διατηρεί πάντα τη θύμησή του νησιού και συνεχώς ρωτάει και μαθαίνει τα νέα.

Το παράπονο όλων όταν έρχονται στο νησί είναι ότι χάθηκε αυτό που αφήσαν πίσω τους μετά τον καταστροφικό σεισμό και τη θέση του πήραν οι τυποποιημένες κατοικίες της χούντας.

ΨΑΡΟΝΤΟΥΦΕΚΟ ΣΤΟΝ ΑΗ-ΣΤΡΑΤΗ

του ΠΑΝΑΓΟΥ ΚΡΙΤΣΙΚΗ

Οκτώ η ώρα το πρωί και το τηλέφωνο διακόπτει το πρωινό χουζούρεμα.

“Που ‘σαι καπτάναρε;” μου φωνάζει ο Δημήτρης γεμάτος ενέργεια, και συνεχίζει “έχω φουλάρει βενζίνη, πήρα ντομάτες, φέτα, παξιμάδια και πάγο. Πάρε νερά και στη βάρκα σε 10’”. Θα πίστευε κανείς ότι ετοιμαζόμαστε για εκδρομή. Κοντά είστε. Είναι ένας κλασικός “διάλογος” πριν την αναχώρηση για αυτό που λέμε ψαροντούφεκο ντέϊ (day).

Αυτές οι λίγες μέρες που αφιερώνουμε στο αγαπημένο μας σπορ στο νησί κάθε καλοκαίρι, μας γεμίζουν τις μπαταρίες για τις ατελείωτες ώρες δουλειάς στην πρωτεύουσα. Μετά από 20 χρόνια ψαρέματος έχω φτάσει στο σημείο να φιλοσοφήσω την έννοια του ψαροντούφεκου. Οι μεγάλες ψαριές, η εξάντληση για την επίτευξή τους, ο ανταγωνισμός για το ποιός θα πιάσει το μεγαλύτερο ή τα περισσότερα ψάρια έχουν περάσει ανεπιστρεπτή. Η θάλασσα έχει κουραστεί να δίνει. Εμείς, και εννοώ οι ψαροντουφεκάδες αλλά και όλοι οι ερασιτέχνες ψαράδες, σαν ευσυνειδητοί λάτρεις της φύσης, θα πρέπει να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας στο να βιώσουμε και να απολαύσουμε ότι έχει απομείνει από αυτό το μεγάλο.

Γαλάζοπράσινα νερά φωτο: Π. Κριτσίκης

Δηλαδή, δεν χτυπάς ψάρια, θα ρωτή-σει κανείς. Χτυπάω, αλλά πολλές φορές βουτάω και χωρίς ψαροντούφεκο, μόνο και μόνο για να απολαύσω το θέαμα και την ηρεμία του βυθού. Το να

Το νησάκι Βέλια φωτο: Π. Κριτσίκης

κολυμπήσει κανείς δίπλα σε μια πελώρια θαλάσσια χελώνα, το να παρατηρήσεις ένα σαλάχι να κολυμπάει σαν αετός, το να γίνεις μάρτυρας της αναπαραγωγικής διαδικασίας μιας ομάδας ροφών, είναι εμπειρίες ζωής που ανταλλάσσω ευχαρίστως με την σύλληψη του πιά σπουδαίου ψαριού.

Απαλλαγμένοι από κάθε είδους ανταγωνισμό, οι φίλοι μου και εγώ απολαμβάνουμε, όσες μέρες μας δίνεται η δυνατότητα, τις επίγειες και υποβρύχιες ομορφιές, την ηρεμία και την φιλοξενία που προσφέρει απλόχερα το νησί μας.

Ο Αη-Στράτης σε σχέση με άλλα μέρη της Ελλάδος, εξακολουθεί και παρουσιάζει αρκετή κίνηση ψαριών αν και η μείωσή τους τα τελευταία χρόνια είναι εμφανής για να μην πω ραγδαία. Παρ' ότι οι επιδρομές των κομάντος με τα φουσκωτά είναι καθημερινό φαινόμενο και η παντός είδους παράνομη αλιεία συνεχίζει το καταστροφικό της έργο, ο Αη-Στράτης αντιστέκεται. Κάποια μέρη, ονόματα δεν λέμε, με πραγματικά δαιδαλώδη βυθό που κατατρέχονται συνήθως από πολύ ισχυρά ρεύματα, προσφέρουν καταφύγιο στα κυνηγημένα ψάρια κάνοντας το ψάρεμά τους δύσκολο και πολλές φορές επικίνδυνο. Τα τελευταία χρόνια αυτοί που έρχονται για μια “αρπαχτή” φεύγουν συνήθως με άδεια χέρια και πολύ απογοήτευση.

Αν μπορώ να δώσω μια συμβουλή σε όσους ξεκινούν να ασχολούνται με το ψαροντούφεκο αλλά και να κάνω μια πρόταση στους παλαιότερους: Είναι καιρός να αλλάξουμε τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε το ψαροντούφεκο. Η φύση έχει τόσα πιο πολλά να προσφέρει από ένα μεγάλο ροφό ή μια

ψαροβελόνα γεμάτη σαργούς που είναι κρίμα και επικίνδυνο να το κάνουμε αυτοσκοπό. Το ζητούμενο πρέπει να είναι η αίσθηση της ενσωμάτωσης με το υγρό στοιχείο και η αποκομιδή εικόνων και εμπειριών όσο ακόμα η φύση έχει τη δυνατότητα να μας τα δώσει. Το άγχος μου είναι αν οι γιοι μου θα προλάβουν να βιώσουν και εκείνοι αυτές τις μοναδικές εμπειρίες όταν μεγαλώσουν. Σεβασμός στη φύση, τήρηση των κανόνων ασφάλειας και πέρας του μηνύματος και στους υπόλοιπους πρέπει να γίνουν στόχος του καθενός μας.

Καλό Καλοκαίρι και καλές βουτιές.

Ο Σύλλογος των Απανταχού Αγιοευστραπιτών “Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ”, προσέφερε ένα DVD στο σχολείο του νησιού, συμμετείχε στην βράβευση του πρώτου μαθητή Ζέρβα Σπύρου του Οδυσσέα, δωρίζοντας του ένα MP3 και προσέφερε 300 Ευρώ στην ομάδα φωτογραφίας του σχολείου για να τυπώσουν σε καρτ-ποστάλ τις υπέροχες φωτογραφίες τους.

ΟΜΑΔΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

του ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Οι πέντε μαθητές - δημιουργοί του www.xamogelaste.blogspot.com

Οι **“Χαμογελάστε!!”** είναι μία ομάδα μαθητών του Γυμνασίου Αγίου Ευστρατίου που εδώ και δύο χρόνια χρησιμοποιεί τη φωτογραφία και το διαδίκτυο για να γράφει και να δημοσιεύει σχετικά με τη ζωή στον Άη- Στράτη. Είναι μία προσπάθεια δημιουργικής ενασχόλησης των παιδιών και προώθησης της δικής τους ματιάς πάνω στην ιδιαιτερότητα του να ζεις σε ένα μέρος όπως ο Άη-Στράτης. Τα πέντε παιδιά που εδώ και δύο χρόνια διατηρούν το ιστολόγιο στη διεύθυνση www.xamogelaste.blogspot.com φωτογραφίζουν ή βιντεοσκοπούν, γράφουν και σχολιάζουν τα όσα συμβαίνουν στις ζωές τους.

Μαζί με τα παιδιά ξεκινήσαμε την προσπάθεια αυτή τον Οκτώβριο του 2007 αφού θέλησαν να μάθουν να φωτογραφίζουν. Τα μαθήματα φωτογραφίας γίνονταν εκτός του σχολικού προγράμματος, αλλά ευτυχώς εντός του σχολικού χώρου που τόσο φιλόξενα μας δέχεται ακόμα και στις ώρες που δε γίνονται μαθήματα. Οι φωτογραφίες των παιδιών άρχισαν να μαζεύονται και τότε αρχίσαμε να θέλουμε να τις δείξουμε σε κάποιον. Σε ένα μέρος όπως ο Άη-Στράτης όμως, κάτι τέτοιο δεν είναι εύκολο. Οι κάτοικοι είναι λίγοι και η καθημερινότητα μονότονη για όσους τη μοιραζόμαστε. Σε ποιόν θα έκαναν εντύπωση οι φουρτούνες που όλοι μας ζούμε συνέχεια, σε ποιόν θα έκανε εντύπωση αν διάβαζε ότι στο γυμνάσιο μας οι καθηγητές είναι περισσότεροι από τους μαθητές, ποιός θα ενθουσιάζονταν με τα κασικάρια που τρέχουν ανέμελα στα βουνά όταν τα έχει συνέχεια μέσα στα πόδια του; Σίγουρα πολύ λίγοι από όσους και όσες χειμώνα καλοκαίρι ζουν εδώ δίπλα μας και μοιράζονται τη χειμερινή μας πλήξη. Τότε λοιπόν ήταν που σκεφτήκαμε το διαδίκτυο. Εκεί σίγουρα θα υπήρχε κάποιος χώρος και για μας, για να γράφουμε και να δημοσιεύουμε φωτογρα-

φίες και βίντεο. Έτσι θα μπορούσε να διαβάζει τα παιδιά και κόσμος που δε ζει στο νησί. Βέβαια για να πούμε την αλήθεια, τα περισσότερα παιδιά δεν πίστευαν στην αρχή ότι κάποιος θα είχε όρεξη να διαβάζει “βαρετά” πράγματα από τις ζωές τους. Παρόλα αυτά ψάξαμε μέχρι που βρήκαμε τα ιστολόγια (blogs), δηλαδή σελίδες που λειτουργούν σαν ηλεκτρονικά ημερολόγια στο διαδίκτυο και στις οποίες ό,τι γράφει κανείς δημοσιεύεται. Τα παιδιά ενθουσιάστηκαν. Έγραψαν, φωτογράφησαν και να που τελικά σήμερα **12.000 αναγνώστες έχουν επισκεφτεί το ιστολόγιο μας** και έχουν διαβάσει κομματάκια από τις ζωές τους στον Άη-Στράτη.

Στην πορεία αυτή των δύο χρόνων υπήρχαν πολλές ωραίες και αστείες στιγμές, όπως όταν μαζί με τα παιδιά ζωγραφίσαμε ένα αυτοσχέδιο πανό που έγραφε “Θέλουμε γρήγορο ίντερνετ στο νησί μας” και τα παιδιά φωτογραφήθηκαν για να δημοσιεύσουν αργότερα τη φωτογραφία στη προμετωπίδα του ιστολογίου μας. Η φωτογραφία αυτή δημοσιεύτηκε μετά από λίγες ημέρες στην εφημερίδα ΕΘΝΟΣ και σε πολλά ακόμα ιστολόγια στο διαδίκτυο μέχρι που πολλοί ακόμα χρήστες του διαδικτύου έφτασαν να υποστηρίζουν την κίνηση των παιδιών. Τελικά ο ΟΤΕ ικανοποίησε το αίτημα μας πριν μερικούς μήνες και τώρα τόσο το σχολείο όσο και οι κάτοικοι του νησιού που επιθυμούν έχουν τη δυνατότητα γρήγορης πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Θέλουμε να πιστεύουμε πως οι **“Χαμογελάστε!!”** με την κίνηση μας αυτή, βάλουμε και εμείς το δικό μας πετραδάκι ώστε να ικανοποιηθεί ένα αίτημα που για πολλά χρόνια είχε διατυπωθεί και από την κοινότητα Αγίου Ευστρατίου. Μέσα από τη λειτουργία του **“Χαμογελάστε!!”** κάναμε μια προσπάθεια μαζί με τα παιδιά να λειτουργήσουμε όσο γίνεται πιο συλλογικά. Σκοπός

ήταν να ασχοληθούν τα ίδια τα παιδιά με τις ζωές τους και να τις καταγράψουν μέσα από τη δικιά τους οπτική γωνιά διατηρώντας όσο το δυνατό περισσότερο ανεξίτηλη τη φρεσκάδα της παιδικής ματιάς. Σκοπός ήταν, το ιστολόγιο, η φωτογραφία, το βίντεο να γίνουν όπλα δημιουργίας και έκφρασης στα χέρια των παιδιών, όπλα ενάντια στην πληκτική καθημερινότητα της εφηβείας σε έναν τόσο μικρό και απομονωμένο τόπο, να γίνουν αφορμή ώστε τα παιδιά να συμμετέχουν σε μία συλλογική προσπάθεια καλλιέργειας του αλληλοσεβασμού και την ανεκτικότητα.

Στα καφενεία του Άη-Στράτη ακούμε συνέχεια τα πηγαδάκια των παππούδων να μιλούν για τους νέους που εγκαταλείπουν το νησί για να σπουδάσουν στις μεγάλες πόλεις. Ακούμε συνέχεια τη φράση “...ο τόπος θα ρημώσει όπου νά ‘ναι” και τότε έρχονται στο μυαλό τα λόγια των παιδιών:

“Η ζωή στον Άη-Στράτη περνάει ήρεμα. Γίνονται τα κλασικά. Σπίτι-σχολείο, σχολείο-σπίτι. Δεν έχει κάτι ιδιαίτερο να κάνεις εδώ. Και ίσως αυτός να είναι και ο κυριότερος λόγος που τα περισσότερα παιδιά θέλουν να φύγουν. Αν προσαθούν να φτιάξουν επιπλέον χώρους ψυχαγωγίας...όχι απαραίτητα καφετέριες. Δεν είναι οι καφετέριες που μας λείπουν, μας λείπει συννεύση, μας λείπει πολιτισμός.”

Ελένη, Μαθήτριά Β΄ Λυκείου

Αναμφίβολα, τα λόγια αυτά να πρέπει να ληφθούν υπ’ όψιν από την τοπική αυτοδιοίκηση ώστε να ενσκήψουν περισσότερο στις ιδιαίτερες ανάγκες των νέων και να επενδύσει στον πολιτισμό που μπορεί να δράσει ως συνεκτικός κρίκος στη μικρή κοινωνία του νησιού. Επίσης θα πρέπει να αναθεωρήσουμε το ρόλο του σχολείου και του εκπαιδευτικού. Είναι χαρακτηριστικό άλλωστε ότι ενώ το Γυμνάσιο Αγίου Ευστρατίου έχει 13 εκπαιδευτικούς διαφορετικών ειδικοτήτων, ουδέποτε ελήφθη μέριμνα ώστε να διδάσκεται στους μαθητές το μάθημα των Καλλιτεχνικών ή της Μουσικής. Τόσο η πολιτεία όσο και η τοπική κοινωνία μαζί με τους εκπαιδευτικούς θα πρέπει να νοηματοδοτήσουν εκ νέου το ρόλο του σχολείου σε μικρά νησιά όπως ο Άη-Στράτης και να το στηρίξουν στο έργο του ως φορέα πολιτισμού και κοινότητας δημιουργίας.

Ο Χρήστος Στεφάνου είναι εκπαιδευτικός στον Άη-Στράτη

ΚΡΥΜΕΝΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΙΓΑΛΑ

Αρχαία κόχη πλυσίων του χωριού

Στη θέση Άγιος Αλέξης στο Αλωνίτσι έχουν βρεθεί λείψανα από προϊστορικό οικισμό της πρώιμης εποχής του Χαλκού (3000 π.Χ. περίπου). Στον λόφο του Αγίου Μηνά ανάμεσα από τους δύο χειμάρους έχουν ανακαλυφθεί λείψανα αρχαίας πόλης των κλασικών χρόνων και μεταγενέστερα. Στην Εβραϊκή ή Εβραϊόκαστρο λείψανα από αρχαία νεκρόπολη αλλά και μαρμάρινη επιγραφή στα Εβραϊκά. Επίσης έχει βρεθεί και τεράστιας σημασίας γεωλογικό μνημείο, το απολιθωμένο δάσος. Αυτό δεν είναι κάτι περίεργο μια που η Λέσβος με το περίφημο απολιθωμένο

δάσος βρίσκεται στην ίδια γεωγραφική περιοχή. Για όλα αυτά ενημερωνόμαστε από επίσημους φορείς όπως οι ιστοσελίδες του ΥΠΕΧΩΔΕ καθώς και από άλλες πηγές. Μήπως λοιπόν θα έπρεπε να υπάρξει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον ώστε να αναδειχθεί και να προστατευτεί αυτή η μοναδική κληρονομιά που είναι η συνέχεια του πολιτισμού του τόπου μας; Όλα αυτά τα μνημεία πρέπει να προσδιοριστούν επακριβώς, να γίνουν μελέτες και να παρουσιαστούν τόσο για την ανάπτυξη του τουρισμού αλλά και της προστασίας της ιστορίας μας.

Οι χορηγοί αυτού του τεύχους είναι:

JK SPORT

ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
Εξειδικευμένο Συνεργείο Αυτοκινήτων
Service - Ευθυγραμμίσεις - Βελτιώσεις
κινητήρων

Ηρούς 33 Κολωνός
ΤΗΛ.: 210 - 5142123 • 6973-219176

Νίκος Κριτσίκης

Έλλη Κριτσίκη

Παναγιώτης Κριτσίκης

Χρήστος Κριτσίκης

BOSS Ελλάς ΕΠΕ

τους ευχαριστούμε θερμά!

ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΙΛΟ ΜΑΣ ΤΟΝ ΑΛΚΗ

Κεραυνός εν αιθρία ήταν για όλους μας η είδηση του τόσο πρόωρου και ξαφνικού θανάτου του Άλκη Γκέκα το φθινόπωρο του 2007. Ο Άλκης ήταν ένας Αγιοστρατίτης της διασποράς που ζούσε στο Μιλάνο αλλά ταξίδευε πολύ και ερχόταν ανελλιπώς τα καλοκαίρια στο νησί με την οικογένεια του. Ήταν εξαιρετος σαν χαρακτήρας, πρόσχαρος και αγαπητός σε όλους, με υψηλή μόρφωση. Η απουσία του είναι δυσβάσταχτη για την οικογένεια του και για όλους εμάς τους φίλους του. Δημοσιεύουμε μία φωτογραφία που είχε τραβήξει ο Άλκης και ένα ποίημα γραμμένο από τους δικούς του.

Για τον Άλκη
Στα ουράνια μονοπάτια
Στρέψε το βλέμμα σου,
Αστέρι μας, με τον λόγο το γλυκό,
Όμορφε και ηλιόλουστε,
Στην όψη και ακόμη πιο πολύ στην
ψυχή,
Γιε των Αθηνών, γιε της θάλασσας.
Για μας θα είσαι μνήμη πόθου,
Θα είσαι μνήμη αγάπης.

Per Alkis
Ai sentieri celesti vogli lo sguardo,
nostra stella,
dalla dolce parola, bello disolare
splendore,
e nell' anima piu che nel viso,
o figlio di Atene, figlio del mare.
Per noi ricordo di desiderio,
ricordo di amore.

Η ταχυδρομική διεύθυνση της εφημερίδας είναι:

“Τα Νέα του Αη-Στράτη” (Γιώργος Σιγάλας) Αλωνίων 32Α, 145 62 Κηφισιά, Αθήνα.

Στείλτε επώνυμα άρθρα, επιστολές, ειδήσεις, σχόλια, κοινωνικά θέματα, παλιές φωτογραφίες του νησιού και των ανθρώπων του για να δημοσιευτούν. Την εφημερίδα την γράφουμε όλοι μαζί.